

بویکه مطیع عالمه کسید تابی
فوال غشی دم انتراده و بریزل

تاتی

دیده جان مفسر که خط و خالده
چشم بخت زده در صوفی رساله در
صحن در الم منظر الحی الیه در
ذمت و توغیجک و عدله که بوالده
نعت ذوق که صندوقه اجمالده
چشم اول و بکره که بر این بقالده در
چشم ارباب و ظانی مرالمسالده
منده بکره که شکله که حله تابی

تاتی

علمک کریمه نظامی دولت و عقاید
اوله ی طبع حریص با ناسک انضاط
فاد اجز کاتبی قمار بر یکجا برین
لی نمکه وصل به فضل ابرار بکار
آب تا منده و کلمه را بیک جزیه کلوب
عفت زبا و حالی و سدی تو که رعیت

تاتی

سپه انار ایتمه حنا بر خاک فالد
نایباً بر سر کاک امیر شی زلتده در
سماشی از استراحت بریم خود فکده در
بی تکلفی فی تصدیه فکده در و فکده در
مکلا بنجری صلح جاره بو فکده در

فنی جوئی که کز ان ابلک ای بی بی
چاره خوالده کجده در دمی است تابی

نظریه

سین افزون او ده کزین و بجا بی بی
مرغ دل بلیل سوره صفت زاده
اراده صوب علی بن عباسی بجا بی بی
خاطره که خوش عاستی بر این بجا بی بی
و انما کلمه وصلتی اغیاره تابی

تاتی

نعتا بکلمه اما صوتی انکاره جعفر
نشی به جابه بلند ادبیت اتمکده
نیاز لطف و بجای مردت اتمکده
مناع و آتمه اشبات رغبت اتمکده
علاجهی بسته فید جفت اتمکده

تاتی

فکده کما و اولیغ هر کل تابی
نیز بر ابل اول صرف عفت اتمکده
عروسی کاتی بیون نامراده و بریزل
نکله المراسک نورشال سوز و کوز
او لورادی بر کتی بقدری و کجده
ایه زراب یا اولر مصلحه به واصل
اگرچه کوی فاشط بقدر بو کون فاد
فدان سنک طوتلم و بریدی سینه وقت

اللهم